

Burgers in hun burcht

Afstand, zegt de wachtpost,
Is de veiligste kant: burgers
Bouwen een hek met code,
Omwallen hun woonerf
Met schrik- en prikkeldraad

Buren worden klonen,
Verzamelen ondergronds
Hun Land Rover en Porsche

Steden glanzen niet als een gordel
Van smaragd, ze vormen
Een archipel van baksteen
En camera's, argusogen
In de mythe van vandaag

We herhalen de verhalen
Van ophaalpoorten, wachters
Met holster en kogelvrij vest
Een gillende sirene vervangt
Kanteel en klaroengeschal

Afstand is onze overkant,
Ooit stroomden aders
Onder de huid der aarde -
De trombose van tolweg
Heeft ze gestremd

Hoe lang nog eer de ademnood
Van beton de hersenen stillegt,
Het hart verlamt

Afstand is de vredigste kant,
Een wuivend strand waar
de vreemdeling komt drijven:
buren zonder burgerschap,
ze duwen niet eens tegen
tralies of muren, ze worden
gastvrij opgehaald -
zelfs op een veilig woonerf
is de stank niet te verduren

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be

Zolang je jezelf inhoudt, klop je tevergeefs op de deuren van de poëzie. Poëzie vraagt altijd enige waanzin. **Met Plato en Seneca dromen wij 'Frustra poeticas fores compos sui pepulit' (*)** dat de deuren van het Poëziebos geopend blijven voor hoop, geloof en liefde. En gesloten voor de bijlen van de dreigende kap. Opat

het hart van de schildpad nooit ophoudt met slaan...en de Valentijnsliefde voor het zonevreemde bos onophoudelijk blijft groeien...